

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411010556
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6411010556.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého prejednal na verejnom zasadnutí konanom 27.03.2012 odvolanie obžalovaného T. R. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 11.01.2012, sp. zn. 2T/151/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. R., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný T. R. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sčasti v spolupáchateľstve podľa §20 Tr. zák., v bodoch 1-2 z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. v bodoch 1, 2 a 3 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v bode 4 na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkových vetách napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia - 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť I. U. š.p., o.z. I., W. č. X škodu vo výške 123,47 Eur a L. X., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 20 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodené I. U., š.p. sp zvyškom nároku na náhradu škody odkázané na občianske súdne konanie a na toto bol s nárokom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaný aj poškodený Y. V., nar. XX.XX.XXXX.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil jednak sám a tiež prostredníctvom svojej obhajkyne.

Obžalovaný v dôvodoch v podstate namietal výšku uloženého trestu a jeho obhajkyňa v podstate argumentovala tým, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, svoje konanie oľutoval a pri posudzovaní primeranosti trestu je potrebné prihliadať na charakter spáchaného činu, výšku škody a motív. Obžalovaný je totiž závislý na alkohole a navyše neodcudzil žiadne hodnotné veci. Má za to, že by bol postačujúci trest odňatia slobody rovnajúci sa dĺžke vykonanej väzby. Preto navrhol aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest miernejší trest a to na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže boli splnené na takýto postup všetky podmienky uvedené v ustanovení § 293 ods. 5 Tr. por., preskúmal napadnuté výroky prvostupňového rozsudku - výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní potom, čo obžalovaný odpovedal kladne na všetky otázky položené mu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. prijal toto vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 6, 7 Tr. por. a vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody.

Krajský súd predovšetkým s uloženým trestom odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 14 mesiacov konštatuje, že uloženie trestu v takejto výmere, nie je neprimerane prísny trestom, ako to namietal obžalovaný.

Pri ukladaní trestu obžalovanému, prvostupňový súd správne vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 2 a § 194 ods. 1 Tr. zák., t.j. z výmery trestu odňatia slobody až na 2 roky. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Vychádzajúc z uvedeného ustanovenia, ako i okolností prípadu dospel aj odvolací súd k záveru, že uložený trest v dolnej polovici trestnej sadzby je zákonný, keď pomer príťažujúcich okolností prevyšoval na poľahčujúcimi, ako to správne ustálil prvostupňový súd. A tak sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o 1/3 - § 38 ods. 4 Tr. zák., takže trest sa ukladal v sadzbe 8 mesiacov až 2 roky. Okresný súd tiež v dostatočnej miere prihliadol aj na pomery obžalovaného, ktorý sústavne zneužíva požívanie alkoholických nápojov a táto skutočnosť nemohla mať žiadny význam pre zmiernenie trestu, ako sa to domáhal obžalovaný.

Treba zdôrazniť, že obžalovanému výrazne príťažovala skutočnosť, že tento bol od roku 1998 dospel 8-krát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť a z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený 22.01.2011 a prakticky hneď začal opäť páchať majetkovú trestnú činnosť. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

To sú dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď aj ostatné výroky o náhrade škody prvostupňového rozsudku zodpovedajú príslušným ustanoveniam Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.